ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເລກທີ 518/ກຊສ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 18 ມີນາ 2009

ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍຫຼັກການພື້ນຖານ ໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ເຕັກນິກ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາຫານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ພຶດສະພາ 2004;
- ອີງຕາມ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ສະບັບເລກທີ 114/ນຍ, ລົງວັນທີ 4 ກໍລະກົດ 2008;
- ອີງຕາມ ການສະເໜີຂອງກົມອາຫານ ແລະ ຢາ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສາທາລະນະສຸກອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ກຳນົດຫຼັກການພື້ນຖານ ແລະ ວິທີການໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ເຕັກນິກໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດອາຫານ ແນໃສ່ສົ່ງເສີມຄຸນນະພາບ, ຮັບປະກັນມາດຕະຖານ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ ເພື່ອປົກປ້ອງສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມທຸລະກິດອາຫານ ໃຫ້ມີການພັດທະນາ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວຽກງານ ໃນການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດກັບສາກົນ.

ມາດຕາ 2. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຂອບເຂດການນຳໃຊ້ໃນທຸກມາດຕະການສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ເຕັກນິກຕໍ່ກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດອາຫານ ເພື່ອປົກປ້ອງສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ.

ມາດຕາ 3. ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ

- **ມາດຕະການສຸຂະອະນາໄມ:** ໝາຍເຖິງທຸກມາດຕະການທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອປົກປ້ອງສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດຂອງຄົນເຮົາ ຈາກຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຈາກທາດເພີ່ມໃສ່ອາຫານ, ສານປົນເປື້ອນ, ທາດເບື່ອ ຫຼື ບັນດາເຊື້ອພະຍາດທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດອາຫານເປັນພິດ.

- **ມາດຕະການເຕັກນິກ:** ໝາຍເຖິງທຸກມາດຕະການດ້ານເຕັກນິກທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ການນຳເຂົ້າ, ການບັນຈຸມັດທໍ່ ແລະ ໃສ່ສະຫຼາກອາຫານ, ລວມທັງການຄວບຄຸມ, ການກວດກາ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການຮັບຮອງ ແລະ ຈຳໜ່າຍອາຫານໃນ ສປປ ລາວ.
- **ການປຸງແຕ່ງອາຫານ:** ໝາຍເຖິງການນຳເອົາວັດຖຸມາປະກອບປຸງແຕ່ງເປັນອາຫານ, ຊຶ່ງຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ, ອະນາໄມ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ.
- **ການສ້າງສິ່ງກີດຂວາງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນແກ່ກິດຈະການອາຫານ:** ໝາຍເຖິງການນຳໃຊ້ທຸກມາດຕະການ ໂດຍບໍ່ອີງໃສ່ຫຼັກການ ແລະ ພື້ນຖານວິທະຍາສາດມາເປັນຂໍ້ອ້າງ ເພື່ອສ້າງສິ່ງກີດຂວາງແກ່ກິດຈະການອາຫານ.
- **ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ:** ໝາຍເຖິງການຕີລາຄາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຜົນກະທົບດ້ານລົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດຂອງຄົນຈາກການບໍລິໂພກ ຫຼື ນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນອາຫານໃດໜຶ່ງໃນຊວງໄລຍະເວລາສະເພາະໃດໜຶ່ງ.
- **ທຸລະກິດອາຫານ:** ໝາຍເຖິງທຸລະກິດປຸງແຕ່ງອາຫານ, ທຸລະກິດຜະລິດອາຫານ, ທຸລະກິດບໍລິການອາຫານ, ທຸລະກິດການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກອາຫານ, ທຸລະກິດເກັບມ້ຽນອາຫານ, ທຸລະກິດຂົນສົ່ງອາຫານ ແລະ ທຸລະກິດຈຳໜ່າຍອາຫານ.
- **ທຸລະກິດຜະລິດອາຫານ:** ຫມາຍເຖິງການຜະລິດທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຂອງອາຫານ, ລວມທັງການຜະລິດໃນລັກສະນະເສດຖະກິດຄອບຄົວ ເພື່ອຮັບໃຊ້ສັງຄົມພາຍໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ສົ່ງອອກ.
- **ວຽກງານຕ່ອງໂສ້ຂອງອາຫານແບບເຊື່ອມສານ:** ໝາຍເຖິງວຽກງານການຄວບຄຸມຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ ຕະຫລອດທັງໝົດຕ່ອງໂສ້ຂອງອາຫານຈາກບ່ອນປູກລ້ຽງ ໄປເຖິງການບໍລິໂພກຊຶ່ງພົວພັນກັບທຸກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- **ກິດຈະການອາຫານ:** ໝາຍເຖິງກິດຈະການຕ່າງໆກ່ຽວກັບອາຫານ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍການຜະລິດເບື້ອງຕົ້ນ, ການປຸງແຕ່ງ, ການບໍລິການ, ການຜະລິດອຸດສະຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ການເກັບຮັກສາ, ການຈຳໜ່າຍ, ການເກັບມ້ຽນ, ການຂົນສົ່ງ, ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ການບໍລິຈາກອາຫານ (ມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາຫານ).

ໝວດທີ II
ຫຼັກການພື້ນຖານ
ໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ເຕັກນິກ

ມາດຕາ 4. ຫຼັກການພື້ນຖານ

ການນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ເຕັກນິກເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1) ຄວາມຈຳເປັນໃນການປົກປ້ອງສຸຂະພາບຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ;
2) ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ສປປ ລາວ;
3) ຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ;
4) ບໍ່ຈຳແນກໃນການປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 5. ຄວາມຈຳເປັນໃນການປົກປ້ອງສຸຂະພາບຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ

ໃນການປົກປ້ອງສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ອາຫານມີອະນາໄມ ແລະ ຄວາມປອດໄພຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ແລະ 15 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາຫານ ແລະ ຕ້ອງຫຼີກເວັ້ນການສ້າງສິ່ງກີດຂວາງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນແກ່ກິດຈະການອາຫານ ໂດຍບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ລະບຽບຫຼັກການ ແລະ ພື້ນຖານວິທະຍາສາດ.

ມາດຕາ 6. ມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ສປປ ລາວ

ອາຫານທີ່ຜະລິດ, ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ແລະ ຈຳໜ່າຍຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານທີ່ ສປປລາວ ໄດ້ກຳນົດອອກໂດຍອີງໃສ່ມາດຕະຖານ, ຂໍ້ກຳນົດ ຫຼື ຄຳແນະນຳຂອງກົດລະຫັດອາຫານສາກົນ. ໃນກໍລະນີທີ່ມາດຕະຖານຂອງ ສປປ ລາວ ຫາກສູງກວ່າ ຫຼື ບໍ່ມີໃນມາດຕະຖານ, ຂໍ້ກຳນົດ ຫຼື ຄຳແນະນຳຂອງກົດລະຫັດອາຫານສາກົນ, ຕ້ອງມີການຊີ້ແຈງ ແລະ ອະທິບາຍບົນພື້ນຖານວິທະຍາສາດ.

ມາດຕາ 7. ຄວາມໂປ່ງໃສ

1. ທຸກມາດຕະການທີ່ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຫຼື ມີການປ່ຽນແປງຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ມີການເຜີຍແຜ່ ແລະ ແຈ້ງການເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຜ່ານສື່ມວນຊົນຢ່າງທັນການ ເພື່ອໃຫ້ໜ່ວຍງານພາກລັດ, ພາກທຸລະກິດ, ປະຊາຊົນ ແລະ ປະເທດຄູ່ຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບ. ໄລຍະເວລາຂອງການເຜີຍແຜ່ ແລະ ແຈ້ງການຄວນມີການກຳນົດອັນເໝາະສົມ ເພື່ອໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີເວລາກະກຽມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີສຸກເສີນ.
2. ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ເຕັກນິກໃຫ້ສູນສະໜອງ (Enquiry Point) ແລະ ສູນແຈ້ງການ (Notification Point) ຂໍ້ມູນສຸຂະອະນາໄມພືດ ແລະ ສັດ ແລະ ມາດຕະການເຕັກນິກທີ່ເປັນສິ່ງກີດຂວາງຕໍ່ການຄ້າ (SPS/TBT).
3. ທຸກມາດຕະການ, ແບບຟອມ, ຂັ້ນຕອນ, ໄລຍະເວລາ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ຈຳເປັນແກ່ການປະກອບກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດອາຫານຕ້ອງມີການເຜີຍແຜ່ ແລະ ແຈ້ງການຢ່າງເໝາະສົມ, ພ້ອມທັງຕິດປະກາດໄວ້ໃນສະຖານທີ່ບໍລິການ ເພື່ອຄວາມສະດວກແກ່ຜູ້ປະກອບກິດຈະການອາຫານ ແລະ ທຸລະກິດອາຫານ.

ມາດຕາ 8. ການບໍ່ຈຳແນກໃນການປະຕິບັດ

ມາດຕະການສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ເຕັກນິກ ຕ້ອງຮັບປະກັນຫຼັກການບໍ່ຈຳແນກໃນການປະຕິບັດ ຊຶ່ງແມ່ນການກຳນົດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບຫຼັກການ ທີ່ມີຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງບັນດາປະເທດ ຫຼື ບັນດາຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດອາຫານ.

ໝວດທີ III
ວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ

ມາດຕາ 9. ການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ

ວຽກງານຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານໃນ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ສ້າງນິຕິກຳ, ວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ, ວຽກງານຕ່ອງໂສ້ຂອງອາຫານແບບເຊື່ອມສານ, ສ້າງຄວາມ

ສາມາດຂອງບຸກຄະລາກອນ, ວຽກງານເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ວຽກງານມາດຕະຖານສາກົນ ແລະ ການຄ້າ, ວຽກງານການຮ່ວມມືພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ, ຊຶ່ງທັງໝົດນີ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ.

ມາດຕາ 10. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ

ວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານໃນ ສປປລາວ ຕ້ອງອີງໃສ່ນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາຫານ, ລວມທັງນິຕິກຳຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອາຫານທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ແລ້ວເປັນບ່ອນອີງໃນການເຄື່ອນໄຫວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ໃນກໍລະນີ ການເຄື່ອນໄຫວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວຫາກຂັດ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ກວມລວມເອົາຫຼັກການພື້ນຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງນີ້, ໃຫ້ຖືເອົາຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ເປັນບ່ອນອີງໃນການເຄື່ອນໄຫວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 11. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

ມາດຕະການຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ ຕ້ອງອີງໃສ່ພື້ນຖານການປະເມີນຄວາມສ່ຽງທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສາກົນ ຫຼື ພາກພື້ນ, ທັງຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຫຼັກການບໍ່ຈຳແນກໃນການປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 12. ການຮັບຮູ້ມາດຕະຖານອາຫານຂອງຕ່າງປະເທດ

ສປປ ລາວ ຮັບຮູ້ມາດຕະຖານອາຫານຂອງປະເທດທີ່ມີກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາມາດຕະຖານຂອງກົດລະຫັດອາຫານສາກົນ (Codex Alimentarius).

ໃນກໍລະນີທີ່ອາຫານບໍ່ບັນລຸຕາມມາດຕະຖານຂ້າງເທິງນັ້ນແມ່ນສາມາດປະຕິເສດໄດ້.

ໝວດທີ IV
ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ

ມາດຕາ 13. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

ໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ເຕັກນິກເຂົ້າໃນວຽກງານຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກນອກຈາກມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ແລ້ວ ຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ເພີ່ມເຕີມດັ່ງນີ້:

1) ຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນຈິດໃຈຂອງຫຼັກການພື້ນຖານໃນມາດຕາ 4 ເຂົ້າໃນຂົງເຂດວຽກງານຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພອາຫານໃນ ສປປ ລາວ.
2) ຕິດຕາມ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາ ແລະ ປະເມີນຜົນການນຳໃຊ້ຫຼັກການພື້ນຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 4 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ພ້ອມທັງມີສິດໃນການປັບປຸງ ແລະ ດັດແກ້ນິຕິກຳດ້ານອາຫານທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.
3) ປະສານກັບຂະແໜງການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຫຼັກການພື້ນຖານ ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ເຂົ້າໃນວຽກງານຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ, ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ຂອງນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ.

4) ພົວພັນ, ຮ່ວມມື ແລະ ເຈລະຈາໃນຂົງເຂດວຽກງານການນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວກັບທຸລະກິດອາຫານ ທັງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ.
5) ເຜີຍແຜ່ຫຼັກການພື້ນຖານໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃຫ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ເພື່ອສ້າງຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 14. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ

ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ນອກຈາກມີສິດ ແລະ ມີໜ້າທີ່ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນແລ້ວ, ຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ເພີ່ມເຕີມດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ສັງລວມການນຳໃຊ້ຫຼັກການພື້ນຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 4 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກຮັບຊາບເປັນປະຈຳ.
2) ເຜີຍແຜ່ຫຼັກການພື້ນຖານໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ໃຫ້ແກ່ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສິດ ແລະ ອຳນາດຂອງຕົນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ.
3) ປະສານກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ ເພື່ອຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຫຼັກການພື້ນຖານໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເຂົ້າໃນວຽກງານຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ.
4) ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມການຊີ້ນຳຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ເຕັກນິກເຂົ້າໃນວຽກງານຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ.

ມາດຕາ 15. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ

ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ, ນອກຈາກມີສິດ ແລະ ມີໜ້າທີ່ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນແລ້ວ, ຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການນຳໃຊ້ຫຼັກການພື້ນຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 4 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງຮັບຊາບເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ V
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 16. ຂັ້ນຕອນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງປະກອບດ້ວຍ 3 ຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

1. ການປຶກສາຫາລື;
2. ການຮ້ອງຮຽນ;
3. ການຮ້ອງຟ້ອງ.

ມາດຕາ 17. ການປຶກສາຫາລື

ທຸກຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ຕິດພັນກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ທຸກຝ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສາມາດສະເໜີໃຫ້ມີການປຶກສາຫາລື ເພື່ອຫາເຫດຜົນ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ແຕ່ລະຝ່າຍຄວນໃຫ້ເວລາທີ່ເໝາະສົມໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນອັນຈຳເປັນເພື່ອຄວາມສະດວກແກ່ການປຶກສາຫາລືດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 18. ການຮ້ອງຮຽນ

ຜ່ານການປຶກສາຫາລືແລ້ວ, ຫາກຍັງບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້. ໂຈດສາມາດຍື່ນຂໍ້ຮ້ອງຮຽນຕໍ່ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສູງກວ່ານັ້ນໄດ້, ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມເປັນທຳ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດັ່ງກ່າວພາຍໃນໄລຍະເວລາ 90 ວັນ.

ມາດຕາ 19. ການຮ້ອງຟ້ອງ

ໃນກໍລະນີທີ່ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ຫາກບໍ່ພໍໃຈກັບການແກ້ໄຂຂໍ້ຮ້ອງຮຽນ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 18, ສາມາດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານໄດ້ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ VI
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 20. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກົມອາຫານ ແລະ ຢາ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນເຈົ້າການໃນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ສົມທົບກັບບັນດາພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 21. ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງ 30 ວັນນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ລະບຽບການສະບັບໃດທີ່ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຕ້ອງອີງໃສ່ມາດຕາ 10 ວັກ 2 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປັບປຸງ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

ລັດຖະມົນຕີ

ຮສ. ປອນເມກ ດາລາລອຍ